

Arrest

nr. 241 915 van 6 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 7 maart 2012 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ).

Volgens uw verklaringen woonde u gans uw leven samen met uw familie in het dorp Baru. Uw vader was sinds de aanstelling van Karzai in 2002 directeur van een meisjesschool. In het najaar van 2011 begon uw vader telefoontjes te krijgen van taliban, die hem aanmaanden zijn functie neer te leggen. Deze bedreigingen legde hij naast zich neer. Een tijdje nadien kreeg hij dreigbrieven van de Taliban. Nog enkele dagen later werden een tweetal bommen aan de school gelegd die de deuren van het gebouw vernielden. Echt ernstig werd het pas toen uw vader op een dag werd ontvoerd. Sinds die dag heeft u geen nieuws meer van hem. Er ontstond voor u overigens nog een bijkomende vrees. In uw dorp

woonde immers een machtige godsdienstige leider, Qari Sidiqullah, die u al minstens één keer had benaderd met het verzoek een zelfmoordaanslag te plegen. Twee andere jongens uit Baru waren u hierin al voorafgegaan. Deze ongemakkelijke situatie, in combinatie met de verdwijning van uw vader, noopte u, mede op aanraden van uw moeder, bij uw tante onder te duiken in het district Kot. Na twee maanden hield u het voor bekeken in Afghanistan en reisde u, via Iran, Turkije en Griekenland, naar België. U vermoedt dat uw vader nog steeds in gevangenschap leeft. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u de Taliban en rekrutering door Qari Sidiqullah vreest. U verliet uw land van herkomst in het najaar van 2011 en diende op 7 maart 2012 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 28 juni 2012 besloot het CGVS tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen enkel geloof werd gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan en u geen zicht gaf op uw daadwerkelijke verblijfplaatsen voor uw komst naar België. In haar arrest van 13 november 2012 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) deze beslissing. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 29 november 2012 een tweede verzoek in. U verwees hierbij naar uw oorspronkelijke problemen en legde hiervoor een aantal kopieën van documenten neer. Uw aanvraag werd op 3 december 2012 door de DVZ niet in overweging genomen.

Op 4 januari 2013 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. U verwees hierbij naar uw oorspronkelijke problemen en legde deze keer enkele originele documenten neer. Uw aanvraag werd op 14 januari 2013 door de DVZ niet in overweging genomen.

U diende op 16 september 2015 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat één van uw ooms langs moederszijde en zijn zoon vermoord werden door taliban in uw regio. Ook zou een voormalig klasgenoot vermoord zijn. Verder verklaart u niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u in een kerk verbleven hebt en vreest om die reden vermoord te worden door de taliban. Ter staving van uw verzoek legde u een USBstick neer waarop negen foto's en drie video's te zien zijn van uw gedode oom en neef. Dit verzoek werd op 16 oktober 2015 niet in overweging genomen door de Commissaris-generaal.

Op 8 november 2017 keerde u terug naar Afghanistan. U vestigde zich opnieuw in uw regio van herkomst, meer bepaald in het dorp Baru in het district Rodat van de provincie Nangarhar. Toen er naar aanleiding van uw huwelijk uitnodigingen werd rondgestuurd zou de Taliban op de hoogte zijn geraakt van uw terugkeer. Vervolgens werd u telefonisch bedreigd. U werd verweten zich te hebben bekeerd en er werd mee gedreigd u te vermoorden. Naar aanleiding van een tweede telefonisch contact werd er geëist dat u 20 000 dollar zou betalen. Hierna besloot u Afghanistan opnieuw te verlaten. Na uw vertrek zou ook uw familie zijn gecontacteerd door de taliban. Op 31 augustus 2018 diende u een nieuw verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ter ondersteuning van dat verzoek legt u een taskara, documenten met betrekking tot uw terugkeer naar Afghanistan en een huwelijksakte voor. Op 18 december 2018 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). U diende beroep in tegen deze beslissing bij de RvV. Dit beroep werd verworpen in arrest nr. 222 874 van 19 juni 2019. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

Op 2 juli 2019 diende u een zesde verzoek om internationale bescherming in. U houdt hierin vast aan uw verklaringen uit het dorp Baro in het district Rodat van de provincie Nangarhar afkomstig te zijn. U verklaart op heden in Afghanistan andere problemen te hebben dan u in uw eerdere verzoeken hebt uiteen gezet. U verklaarde dat de taliban alles van u weten en dat u en uw familie bedreigd worden omdat u bent teruggekeerd naar Europa. Uw vrouw kreeg dreigtelefoons, dreigbrieven en er werden explosieven aan de poort gestoken. Ze dreigen ermee uw zoon te ontvoeren.

Ter ondersteuning van uw huidige volgende verzoek legt u volgende documenten neer: een schrijven van uw advocaat dd. 27.06.2019; een schrijven van uw advocaat dd. 15.11.2019; diverse foto's; een kopie van uw rijbewijs; verklaringen van voormalige dorpsgenoten van u; een document van uw sociaal-assistent in verband met de geboorte van uw zoon; een kopie van uw taskara; een psychologisch attest dd. 12.03.2019; een kopie van de verklaring van de dorpsouderen van uw dorp; kopies van attesten met betrekking tot uw winkel; een kopie van een Afghaans medisch attest.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U legt een brief neer van psycholoog/psychotherapeut E.D. (...), dd. 12.10.2019. Hierin wordt melding gemaakt van slaapproblemen, nachtmerries, negatieve gedachten en

de suggestie dat u aan PTSS zou leiden. Uit dit document blijkt echter geenszins uit dat uw cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om op normale wijze deel te nemen aan de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, blijkt bovendien duidelijk dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle documenten en verklaringen in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw vorige verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het district Rodat van de provincie Nangarhar, gezien uw beperkte kennis van het dagelijks leven in Afghanistan en van uw beweerde regio van herkomst. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw eerste vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Het beroep dat u tegen deze beslissing instelde werd door de RvV verworpen. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U brengt in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming immers geen elementen aan die de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw herkomst uit het district Rodat zouden herstellen.

Met betrekking tot de taskara die u aanbrengt moet worden vastgesteld dat u deze reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming aanbracht en dat dit stuk in het kader van dit verzoek bij de beoordeling van uw verklaringen werd betrokken. Zowel de Commissaris-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kwamen in verband met het stuk tot de conclusie dat dit de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw herkomst niet kon herstellen. Bijgevolg kan het stuk in het kader van uw huidig verzoek niet als nieuw element worden aanzien. Aangaande uw rijbewijs, de verklaring van de dorpsouderen, de documenten met betrekking tot uw winkel (eigendoms-certificaat en stocklijst) en het medisch document uit Afghanistan, dient te worden opgemerkt dat deze documenten alle kopieën betreffen. Er moet worden gesteld dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Overigens moet er op worden gewezen dat de bewijswaarde van Afghaanse stukken beperkt is. Uit informatie van het CGVS blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Met betrekking tot de foto's dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Ook de verklaringen van enkele Belgen die stellen dat u een inwoner was van het district Rodat kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien ze een gesolliciteerd karakter hebben en de inhoud van de verklaringen niet kan worden geverifieerd. Het schrijven van uw sociaal-assistent wijzigt aan bovenstaande evenmin iets aangezien hierin enkel wordt verwezen naar de geboorte van uw zoon in Afghanistan, hetgeen in deze beslissing niet ter discussie staat.

Op basis van het voorgaande kan er worden gesteld dat u er in het kader van uw huidige verzoek niet in slaagt de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw herkomst te herstellen. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw nieuwe verklaringen over de gebeurtenissen in deze regio na uw beweerde terugkeer naar uw land van herkomst.

Waar u verklaarde gevisieerd te worden omwille van uw lang verblijf in Europa, merkt het CGVS nog op dat u in gebreke blijft deze vrees te concretiseren (verklaring volgend verzoek dd. 21.01.2020, vraag 15). Er dienaangaande nogmaals te worden verwezen naar het feit dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw verblijfplaatsen in Afghanistan. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt u geen enkel concreet en individueel element aan waaruit zou moeten blijken dat u bij een terugkeer naar Afghanistan bedreigd zou worden omwille van uw verblijf in Europa.

Inzake uw psychologische problemen, die u aantoont aan de hand van het attest van uw psycholoog dd. 12.03.2019 wordt opgemerkt dat dit attest niet volstaat als verklaring voor de ongeloofwaardige en incoherente beweringen die u in het kader van uw verschillende asiolverzoeken hebt afgelegd in verband met uw herkomst. Evenmin blijkt uit dit document dat uw psychische toestand van aard zou zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan aanleiding te geven tot een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling.

Wat betreft het schrijven van uw advocaat dd. 27.06.2019 wordt opgemerkt dat hierin enkel vermeld wordt dat u een verzoek om internationale bescherming indient en dat er verwezen wordt naar uw psychologische problemen. Wat betreft zijn schrijven dd. 15.11.2019 wordt opgemerkt dat hij verwijst naar de situatie van terugkeerders in Kaboel en andere grote steden. Aangezien u, zoals uit bovenstaande is gebleken, echter tot op heden geen zicht biedt op de verblijfplaatsen die u voor uw komst naar België hebt gehad, maakt u het ook onmogelijk om een inschatting te maken van waar en in welke omstandigheden u bij een terugkeer naar Afghanistan zou terecht komen. Bijgevolg kan met deze rapporten geen rekening worden gehouden. Daar waar uw advocaat verwijst naar het rapport van IOM, dat u in het kader van uw vorige verzoek als bewijsstuk aanbracht, en stelt dat, hoewel het stuk vermeldt dat u naar Kaboel bent terug gekeerd u in feite naar Nangarhar bent terug gekeerd, dit een blote bewering betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien wijzigt deze opmerking niets aan het feit dat u incoherente en ongeloofwaardige verklaringen hebt afgelegd over uw herkomst.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggestuuring van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, "minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"

juncto het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker gaat in op de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951. Hij toetst zijn situatie, problemen en de aangevoerde vrees aan de elementen in deze definitie. Tevens stelt hij dat hij de bescherming van zijn land van herkomst niet kan inroepen omdat de autoriteiten zichzelf niet kunnen beschermen.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*, *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt:

“Wat betreft de procedurele noden heeft verweerster nagelaten om correct te motiveren waarom in hoofde van verzoeker geen procedurele nood kan worden afgeleid.

Verweerster heeft zelfs niet de moeite gedaan om verzoeker ten gronde te horen en dan beslissen of in hoofde van verzoeker procedurele nood kan worden afgeleid.

Verweerster baseert haar foutieve denkwijze op het attest van de psychologe. Verzoeker meent dat verweerster na een gehoor van 3-4 uren zal vaststellen dat verzoeker totaal verloren is en dat hij gewone zaken in zijn dagelijks leven niet op een juiste wijze kan uit een zetten.

Verweerster stelt dat verzoeker geen zicht biedt over zijn verblijfplaats in het land van herkomst en het beroep tegen de laatste beslissing van verweerster wordt verworpen door uw Raad.

Verweerster laat na om in haar beslissing te motiveren dat het beroep verworpen is omdat uw Raad de briefwisseling naar een verkeerde advocaat gestuurd heeft.

Verzoeker wenst te verwijzen naar de brief van zijn raadsman gericht aan de dispatching:

Geachte,

Ik heb de eer u dit schrijven te richten als raadsman van de heer M. (...). Ik heb aan de RvV gevraagd om gehoord te worden in het dossier van mijn cliënt. De RvV heeft de oproeping van de zitting naar een verkeerde advocaat gestuurd.

Gevolg:

Het beroep verworpen omdat wij niet aanwezig waren in de zitting, (stuk 1)

Ik heb een klacht ingediend tegen de post. (stuk 2)

Volgens de medewerker van de post heeft de RvV de oproeping naar de Avenue Zwartens Broek 14, 1090 Jette naar confrater W. (...) gestuurd.

Ik heb met de RvV contact opgenomen en de griffier liet mij weten dat ze het arrest niet mogen intrekken.

Mijn cliënt heeft de keuze:

Een beroep in te dienen tegen het arrest van de RvV

OF

Opnieuw asiel aan te vragen.

Na overleg hebben wij besloten opnieuw asiel aan te vragen.

Mag ik u verzoeken om aan mijn cliënt opnieuw een opvang plaats toe te wijzen gezien zijn kwetsbare situatie.

Hij kampt met de psychologische problemen en hij onder de behandeling. Ter staving hiervan wenst hij te verwijzen naar de medische stukken, (stuk 3)

(...)

Verweerster verwijst nogmaals naar de redenen van de vorige asielaanvraag en ze stelt dat toen twijfel was over het verblijf van verzoeker in zijn regio.

Verweerster stelt ten onrechte dat verzoeker bij zijn huidige asielaanvraag geen elementen voorgebracht om zijn herkomst aannemelijk te maken.

Verzoeker is teruggekeerd naar zijn regio. Verzoeker trouwde in zijn regio. Verzoeker heeft meerdere foto's in zijn regio..

Verzoeker kan heel veel vertellen over zijn verblijf in zijn regio na zijn terugkeer.

Verweerster heeft hem geen kans gegeven om gehoord te worden.

Verweerster heeft geen rekening gehouden met het huwelijksakte en andere voorgelegde stukken van verzoeker omdat het een kopie is. Verzoeker is nu vader geworden van een kind en hij staat in contact dagelijks via whatsapp met zijn gezin.

Verweerster stelt dat de documenten kopieën zijn en relatieve waarde hebben omwille van de corruptie.

Z'n toestanden maakt men mee wanneer men niet ten gronde gehoord wordt. Verzoeker kon heel veel vertellen over zijn huwelijk:

Hoe dat georganiseerd was,

*Wie de gasten waren,
Hoe ze het huwelijksaanzoek gedaan hebben
Waar wonen zijn schoonfamilie
Wie de imam was in zijn trouwfeest
Verzoeker meent dat hij minstens het recht heeft om gehoord te worden over zijn vrees voor vervolging.
De handelingswijze van verweerster is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.
Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met het profiel van verzoeker
Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met lang verblijf van verzoeker in België.
Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.
Dat dit middel is gegrond.”*

2.3. Verzoeker beroept zich in een derde middel op de schending van artikel 3 EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst op informatie over de situatie voor personen die terugkeren naar Afghanistan en stelt van oordeel te zijn dat deze informatie van toepassing is op zijn situatie. Verzoeker vervolgt:

“Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’: “Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”.

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen. Hij is van oordeel dat hij in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming

Verzoeker wenst verder te verwijzen naar de volgende rapporten en hij meent dat deze rapporten volledig van toepassing is aan zijn situatie:

(...)

Mijn cliënt is van mening dat het hieronder staande rapport van toepassing is op zijn situatie.

(...)

in dit rapport staat dat noch Kaboel noch Herat veilig is voor de burger. Als deze steden niet veilig zijn hoe kan Jalalabad veilig zijn.

(...)

Dat middel is gegrond.”

2.4. Verzoeker vraagt op grond van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift meermaals aan verweerder verwijt dat hij niet (opnieuw) werd gehoord en waar hij laat uitschijnen dat zijn recht om te worden gehoord zou zijn geschonden.

Dient in dit kader immers te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder duidt verzoeker niet concreet wat hij tijdens zulk nieuw persoonlijk onderhoud dan wel concreet had willen toevoegen of uiteenzetten. Hij beperkt zich er immers toe enerzijds op algemene wijze te poneren dat tijdens een gehoor zou blijken dat hij totaal verloren is en dat hij gewone zaken in zijn

dagelijkse leven niet op een juiste wijze kan uiteenzetten en anderzijds boudweg te beweren dat hij veel had kunnen vertellen over zijn verblijf in Afghanistan en zijn huwelijk. Deze verklaringen kunnen bezwaarlijk met elkaar worden gerijmd. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn standpunt blijkens de stukken van het dossier, met name middels zijn verklaring bij de DVZ in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, de diverse schrijvens van zijn advocaat en de neergelegde stukken, te dezen op nuttige wijze kenbaar heeft kunnen maken. Daarenboven had verzoeker de kans om ter zake de nodige toevoegingen te doen middels het voorliggende verzoekschrift. Dient echter te worden vastgesteld dat verzoeker geen bijkomende elementen aanhaalt die relevant zouden kunnen zijn voor de beoordeling van zijn verzoek.

3.2. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voorts niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* kan dan ook niet worden aangenomen.

3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Betreffende verzoekers voorgehouden psychische problemen en de vraag of deze in zijner hoofde bijzondere procedurele noden uitmaken, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U legt een brief neer van psycholoog/psychotherapeut E.D. (...), dd. 12.10.2019. Hierin wordt melding gemaakt van slaapproblemen, nachtmerries, negatieve gedachten en de suggestie dat u aan PTSS zou leiden. Uit dit document blijkt echter geenszins uit dat uw cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om op normale wijze deel te nemen aan de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, blijkt bovendien duidelijk dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Inzake uw psychologische problemen, die u aantoont aan de hand van het attest van uw psycholoog dd. 12.03.2019 wordt opgemerkt dat dit attest niet volstaat als verklaring voor de ongeloofwaardige en incoherente beweringen die u in het kader van uw verschillende asiolverzoeken hebt afgelegd in verband met uw herkomst. Evenmin blijkt uit dit document dat uw psychische toestand van aard zou zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan aanleiding te geven tot een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij beperkt zich namelijk tot de reeds hoger besproken, algemene en ongefundeerde bewering dat tijdens een gehoor van een aantal uren

snel zou blijken dat hij totaal verloren zou zijn en dat hij gewone zaken uit zijn dagelijkse leven niet op een juiste wijze kan uiteenzetten. Met deze bewering, die hij bovendien zelf tegenspreekt waar hij aangeeft dat hij tijdens zulk gehoor veel zou kunnen vertellen over zijn verblijf in Afghanistan en zijn huwelijk, doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde motieven omtrent zijn psychische problemen en het ter staving van deze problemen neergelegde attest. Zo deze bewering zou stroken met de werkelijkheid, kan bovendien worden aangenomen dat verzoeker bij machte zou moeten zijn om deze te staven aan de hand van de nodige bijkomende psychische attesten. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

3.6. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van de voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven:

“In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw vorige verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het district Rodat van de provincie Nangarhar, gezien uw beperkte kennis van het dagelijks leven in Afghanistan en van uw beweerde regio van herkomst. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw eerste vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Het beroep dat u tegen deze beslissing instelde werd door de RvV verworpen. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Verzoeker kan zijn huidige, zesde verzoek om internationale bescherming niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de beslissingen en de arresten die in het kader van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming werden genomen. Waar hij wijst op het schrijven van zijn advocaat waarin gesteld wordt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) het beroep verwierp nadat de oproeping voor de terechtzitting naar een verkeerde advocaat werd verstuurd en verzoeker afwezig was op de terechtzitting en waar hij verweerder verwijt dat over dit schrijven niet wordt gemotiveerd, dient te worden opgemerkt dat verzoeker, zo hij het niet eens was met het verwerpingsarrest van de RvV, tegen dit arrest een cassatieberoep had kunnen en moeten instellen bij de Raad van State. Uit het schrijven van verzoekers advocaat, zoals geciteerd in het verzoekschrift, blijkt echter dat verzoeker er bewust voor koos om dit niet te doen en prefereerde opnieuw een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Bijgevolg geniet dit arrest kracht en gezag van gewijsde, had verweerder niet de bevoegdheid om zich in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming uit te spreken over de juistheid van de inhoud van dit arrest en wordt in de bestreden beslissing met recht aangegeven dat verzoeker met betrekking tot zijn vorige verzoek om internationale bescherming geen beroepsmogelijkheden meer resten, alsmede dat de beoordeling ervan vaststaat behoudens in zoverre er nieuwe feiten of elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1 voorhanden zijn.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U brengt in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming immers geen elementen aan die de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw herkomst uit het district Rodat zouden herstellen.

Met betrekking tot de taskara die u aanbrengt moet worden vastgesteld dat u deze reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming aanbracht en dat dit stuk in het kader van dit verzoek bij de beoordeling van uw verklaringen werd betrokken. Zowel de Commissaris-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kwamen in verband met het stuk tot de conclusie dat dit de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw herkomst niet kon herstellen. Bijgevolg kan het stuk in het kader van uw huidig verzoek niet als nieuw element worden aanzien. Aangaande uw rijbewijs, de verklaring van de dorpsouderen, de documenten met betrekking tot uw winkel (eigendoms-certificaat en stocklijst) en het medisch document uit Afghanistan, dient te worden opgemerkt dat deze documenten alle kopieën betreffen. Er moet worden gesteld dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Overigens moet er op worden gewezen dat de bewijswaarde van Afghaanse stukken beperkt is. Uit informatie van het CGVS blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Met betrekking tot de foto's dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Ook de verklaringen van enkele Belgen die stellen dat u een inwoner was van het district Rodat kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien ze een gesolliciteerd karakter hebben en de inhoud van de verklaringen niet kan worden geverifieerd. Het schrijven van uw sociaal-assistent wijzigt aan bovenstaande evenmin iets aangezien hierin enkel wordt verwezen naar de geboorte van uw zoon in Afghanistan, hetgeen in deze beslissing niet ter discussie staat.

Op basis van het voorgaande kan er worden gesteld dat u er in het kader van uw huidige verzoek niet in slaagt de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw herkomst te herstellen. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw nieuwe verklaringen over de gebeurtenissen in deze regio na uw beweerde terugkeer naar uw land van herkomst.

Waar u verklaarde geviséerd te worden omwille van uw lang verblijf in Europa, merkt het CGVS nog op dat u in gebreke blijft deze vrees te concretiseren (verklaring volgend verzoek dd. 21.01.2020, vraag 15). Er dienaangaande nogmaals te worden verwezen naar het feit dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw verblijfplaatsen in Afghanistan. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt u geen enkel concreet en individueel element aan waaruit zou moeten blijken dat u bij een terugkeer naar Afghanistan bedreigd zou worden omwille van uw verblijf in Europa.

(...)

Wat betreft het schrijven van uw advocaat dd. 27.06.2019 wordt opgemerkt dat hierin enkel vermeld wordt dat u een verzoek om internationale bescherming indient en dat er verwezen wordt naar uw psychologische problemen. Wat betreft zijn schrijven dd. 15.11.2019 wordt opgemerkt dat hij verwijst naar de situatie van terugkeerders in Kaboel en andere grote steden. Aangezien u, zoals uit bovenstaande is gebleken, echter tot op heden geen zicht biedt op de verblijfplaatsen die u voor uw komst naar België hebt gehad, maakt u het ook onmogelijk om een inschatting te maken van waar en in welke omstandigheden u bij een terugkeer naar Afghanistan zou terecht komen. Bijgevolg kan met deze rapporten geen rekening worden gehouden. Daar waar uw advocaat verwijst naar het rapport van IOM, dat u in het kader van uw vorige verzoek als bewijsstuk aanbracht, en stelt dat, hoewel het stuk vermeldt dat u naar Kaboel bent terug gekeerd u in feite naar Nangarhar bent terug gekeerd, dit een blote bewering betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien wijzigt deze opmerking niets aan het feit dat u incoherente en ongeloofwaardige verklaringen hebt afgelegd over uw herkomst.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Op zijn algemene bewering dat hij veel zou kunnen vertellen over zijn verblijf in Afghanistan en zijn huwelijk, werd reeds hoger ingegaan. Met deze boude bewering voegt verzoeker niets wezenlijk toe aan zijn verzoek om internationale bescherming en doet hij in het geheel geen afbreuk aan de voormelde motieven.

Met zijn loutere verwijzing naar de neergelegde stukken en documenten, meer bepaald de neergelegde foto's, de huwelijksakte en de andere voorgelegde stukken, doet verzoeker verder geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte, omtrent deze stukken gedane vaststellingen.

Waar verzoeker andermaal wijst op zijn verblijf in Europa en de situatie in Afghanistan, onder meer voor personen die na een afwezigheid terugkeren naar dit land, dient te worden vastgesteld dat verzoeker ook hiermee niet raakt aan de voormelde motieven. Gezien hij, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande, geen zicht biedt op zijn werkelijke verblijfplaats(en) en herkomst voor zijn komst naar België, toont hij namelijk geenszins een band aan tussen de voormelde situatie en zijn persoon en maakt hij het onmogelijk om in te schatten waar en in welke omstandigheden hij terecht zou komen. Verzoeker maakt het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, zodat zijn verwijzing naar de situatie (onder meer de veiligheidssituatie en de situatie voor personen die terugkeren) in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst niet dienstig is en hij hiermee geenszins kan volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT